

Ruth 3

Septuaginta (LXX)

- 1 εἶπεν δὲ αὐτῇ νωεμὶν ἡ πενθερὰ αὐτῆς θύγατερ οὐ μὴ ζητήσω σοὶ ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ γένηται σοὶ
- 2 καὶ νῦν οὐχὶ βοοὺς γνῶριμος ἡμῶν οὗ ἥς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾷ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτί
- 3 σὺ δὲ λούσῃ καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλω μὴ γνωρισθῆς τῷ ἀνδρὶ ἕως οὗ συντελέσαι αὐτὸν πιεῖν καὶ φαγεῖν
- 4 καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοὶ ἃ ποιήσεις
- 5 εἶπεν δὲ ρουθ πρὸς αὐτήν πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω
- 6 καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς
- 7 καὶ ἔφαγεν βοοὺς καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἦλθεν κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς ἡ δὲ ἦλθεν κρυφῇ καὶ ἀπεκάλυπεν τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ
- 8 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ
- 9 εἶπεν δὲ τίς εἶ σύ ἡ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι ρουθ ἡ δούλῃ σου καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ
- 10 καὶ εἶπεν βοοὺς εὐλογημένη σὺ τῷ κυρίῳ θεῷ θύγατερ ὅτι ἡγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον τὸ μὴ πορευθῆναι σε ὀπίσω νεανιῶν εἴτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος
- 11 καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοὶ οἶδεν γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ
- 12 καὶ ὅτι ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι καὶ γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ
- 13 αὐλίσθητι τὴν νύκτα καὶ ἔσται τὸ πρωὶ ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε ἀγαθὸν ἀγχιστευέτω ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ ζῇ κύριος κοιμήθητι ἕως πρωὶ
- 14 καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωὶ ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν βοοὺς μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθεν γυνὴ εἰς τὸν ἄλωνα
- 15 καὶ εἶπεν αὐτῇ φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου καὶ ἐκράτησεν αὐτό καὶ ἐμέτρησεν ἕξ κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν
- 16 καὶ ρουθ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἡ δὲ εἶπεν τίς εἶ θύγατερ καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνὴρ

17 καὶ εἶπεν αὐτῇ τὰ ἕξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέν μοι ὅτι εἶπεν πρὸς με μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου

18 ἡ δὲ εἶπεν κάθου θύγατερ ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα οὐ γὰρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελέσῃ τὸ ῥῆμα σήμερον